

VI. Úřední právo dozorců.

1. Koncesované živnosti zastavárnické budtež podrobeny nejprísnějšému dohledu; obzvláště jest bdíti nad tím, aby nedopouštěly se žádného jakým-koli způsobem páchavého přestupování schváleného tarifu poplatkového, rovněž aby se zdržovaly dále zastavovati zastavené předměty, jakož i nakupovati zástavní lístky a půjčovati na ně. Vzejdou-li u toho neb onoho půjčovatele na zástavy zákonné podmínky odnětí koncese, budiž bez prominutí odnětí to provedeno.

2. Živnostenští úřadové jsou povinni občas konati přehlídky v obchodních místnostech zastavárníků.

3. Také mají orgánové živnostenských úřadů, pak povolanych k tomu zeměpanských a místních policejních úřadů každé doby právo, aby dohlédli do obchodních místností zastavárníků, nahlédli do knih, provozování revidovali, rovněž i způsobili odstranění seznanych nepořádností zákonným způsobem. Majitelé zastaváren jsou povinni udělití každou z úřední moci žádanou, provozování se týkající, zprávu.

4. Přestupky zákona ze dne 23. března 1885 č. 48 ř. z., jakož i nařízení na jeho základě vydaná, trestají se, pokud se netýkají poplatkové povinností, podle trestních ustanovení živnostenského řádu.

VII. Poplatky.

Listiny, které se vydávají o zálohách na zástavy poskytnutých, podléhají kolkovému poplatku podle obnosu dané zálohy a to, neposkytují-li se zálohy na déle než tři měsíce, podle stupnice I., poskytují-li se však na dobu delší, podle stupnice II. Nepřevyšují-li však zálohy poskytnuté obnosu 5 zl., jsou listiny o tom vydané bezvýjimečně prosty poplatku. Každé prodloužení podléhá podle hořejších ustanovení témuž poplatku jako prvé poskytnutí zálohy. Majitelé zastavárenských živností mají tyto poplatky od stran vybíratí a měsíčně po zadu přímo zapravovati důchodkové pokladně okresu, ve kterém mají své bydliště. O kolkové povinnosti zástavních knih platí všeobecná ustanovení poplatkového zákona, tudíž položka sazby 59 a § 11 popl. nov. ze dne 29. února 1864 č. 20 ř. z., podle čehož obnáší poplatek 5 kr. z každého archu.

Zastavení exekuce.

I. Část všeobecná.

Ex. ř. rozeznává mezi zastavením exekuce zahájené, jež je definitivním zrušením exekuce a mezi odkladem exekuce (viz čl. Odklad exekuce), jež exekuci pouze dočasně staví a kde exekuce později může býti opět zahájena a sice v témž stadiu, ve kterém byla před tím přerušena. Zastavením zrušuje se priorita, které věřitel snad nabyt, kdežto pouhý odklad exekuce nastati může buď ohledně celého jmění do exekuce pojatého, neb jen ohledně jednotlivých částí exekvovaného jmění a jeví se jen částečným opatřením. Řízení budiž se všemi již nastalými účinky ex tunc zrušeno, ježto vykonatelný nárok již neexistuje, aneb dle stavu věci další řízení exekuční možným není. Odpadne-li základ řízení exekučního aneb nepřipouští-li zákon vedení exekuce, nutně nastati musí účinek v § 39 vytčený (motivy vládní osnovy). Předpisy §§ 39 a 40 nevylučují užití zvláštních předpisů, jež obsahuje ex. ř. ohledně jednotlivých způsobů výkonu o zastavení exekuce neb její jednotlivých úkonů (§ 45 ex. ř.).

II. Případy zastavení exekuce.

Exekuce může býti zastavena:

1. bylo-li pravoplatně vyhověno námitkám (oposiční žalobě), jež podal exekut proti nároku, v jehož prospěch byla exekuce povolena (§§ 35 a 36 ex. ř.);

2. bylo-li pravoplatně vyhověno odporu (žalobě excindenční), jež proti exekuci podala osoba třetí (§ 37 ex. ř.);

3. mimo případy v §§ 35, 36 a 37 ex. ř. uvedené, zastaví se exekuce a zruší se všechny exekuční úkony až dotud předsevzaté:

a) když exekuční titul, který jest jejím základem, byl pravoplatným rozsudkem uznán za neplatný, zrušen neb jinak bezúčinným prohlášen;

b) vede-li se exekuce na věci, práva neb pohledávky, jež jsou dle platných předpisů z exekuce vůbec neb z vedení exekuce na ně zvláště vyloučeny;

c) vede-li se exekuce na základě rozsudků neb smírů, jež dle § 2 civ. ř. s. byly uzavřeny beze spolupůsobení zákonného zástupce, na takový majetek nezletilce, jímž volně nakládati nemůže;

d) byla-li exekuce proti obci neb ústavu za veřejný a obecně užitečný prohlášenému prohlášena dle § 15 za nepřípustnou;

e) byla-li exekuce z jiných důvodů prohlášena pravoplatným rozhodnutím za nepřípustnou;

f) vzal-li věřitel zpět žádost exekuční, vzdal-li se vůbec neb na dobu ještě prozatím neprošlou výkonu exekuce povolené, neb upustil-li od pokračování v řízení exekučním;

g) plnil-li dlužník v případě § 12 po povolení exekuce dle svého práva volby něco jiného, než k čemu směřuje exekuce;

h) nelze-li očekávat, že pokračování v exekuci neb její provedení poskytne výtěžek, který by přesahoval náklady exekuce.

III. Zastavení exekuce k návrhu neb z povinnosti úřední.

1. V případech v odst. *a)*, *f)*, *g)* uvedených zastaviti lze exekuci jen k návrhu, jinak může býti zastavena i z moci úřední; exekuce zastaví se však v ostatních případech z moci úřední jen po předchozím výsledku stran, ač není-li tu pravoplatného rozhodnutí o tom, že vedení exekuce jest nepřípustno.

2. Vede-li se exekuce na pohledávky peněžité, jež přísluší dlužníkovi proti eráru nebo proti některému fondu veřejně spravovanému, tedy úřední oznámení exekučnímu soudu učiněné, že vedení exekuce dle platných o tom předpisů je nepřípustno, pokládá se za návrh, by exekuce byla zastavena. Žaluje-li se, by titul exekuční byl prohlášen neplatným neb bezúčinným, neb by byl zrušen, neb vznese-li se žaloba k tomu cíli, by uplatněny byly námitky proti nároku, proti povolení exekuce nebo proti její přípustnosti, tedy lze spojití návrh na zastavení exekuce se žalobou (§ 39 ex. ř.).

IV. Zastavení exekuce k návrhu exekuta.

Jestliže exekvent po vzniku titulu exekučního nebo při soudních rozhodnutích po čase v § 35 odst. 1 uvedeném byl uspokojen, nebo přiročí povolil nebo vzdal se toho, by byla exekuce vůbec, neb ve lhůtě zatím ještě neprošlé vykonána, tedy dlužník, nepodav žaloby dle § 35 neb 36, může navrhnouti, by exekuce byla zastavena. Než se o návrhu rozhodne, budiž dříve vymahající věřitel vyslechnut. Jestliže dle výsledku tohoto slyšení jest rozhodnutí závislým na vyhledání a zjištění sporných

skutkových okolností, budiž dlužník se svými námitkami odkázán na pořad práva (§ 40 ex. ř.).

V. Zastavení exekuce při vnucené správě.

1. Správa vnucená se z moci úřední zastaví, když jsou zapraveny veškeré pohledávky s přísl., k jichž vydobytí správa vnucená byla povolena.

2. Soud exekuční může z moci úřední neb k návrhu naříditi, by správa vnucená byla zastavena, když by další trvání správy vnucené vyžadovalo zvláštních nákladů, jež by nemohly z příjmu nemovitosti býti uhrazeny a když vymahající věřitel nedá zálohou potřebných peněz, nebo když dle okolností nelze buď vůbec aneb aspoň po delší dobu očekávati, že by dosaženo bylo výtěžků, jichž by užito býti mohlo k uspokojení exekventa.

3. Dříve, než se správa vnucená z moci úřadu zastaví, budte strany slyšeny.

4. Správa vnucená buď dále kdykoliv zastavena k návrhu exekventa.

5. Je-li vnucená správa současně zavedena ve prospěch několika věřitelů, má návrh na zastavení, toliko od jednoho z nich učiněný, jen ten účinek, že tento věřitel pozbude práv a povinností věřitele vymahajícího, že dále poznámka vnucené správy pro něho vykonaná se vymaže a že k pohledávce tohoto věřitele přihlíží se příště při rozdělování výtěžků toliko dle její ostatní jistoty (§ 129 ex. ř.).

VI. Zastavení řízení dražebního.

Mimo případy jinak v ex. ř. uvedené, zastaví se řízení dražební při nemovitostech neb jich dílech usnesením:

1. když někdo jiný, dav přiměřenou jistotu, chce převzítí nemovitost za cenu, která převyšuje odhadní hodnotu aspoň o $\frac{1}{4}$ a prohlásí-li zároveň, že je ochoten převzítí všechna břemena, jež byla při určení hodnoty odhadní započtena jako dále nezměněně trvající, bez započtení do této ceny, jakož i nésti všechny náklady na řád dlužníkův jdoucí, pokud k tomuto nabídnutí přivolí osoby odkázané na nejvyšší podání, které k jednání o této nabídce se dostavily a jichž nároky cenou přejímací nejsou nad pochybnost úplně kryty;

2. když některý zástavní věřitel na sebe úplatně převede vykonatelnou pohledávku, pro kterou byla dražba povolena a zároveň nahradí všechny náklady jdoucí na řád dlužníkův a navrhne zastavení dražby; takový návrh může učiniti také exekvent, který na sebe úplatně převede pohledávky všech ostatních exekventů a nahradí náklady na řád dlužníkův jdoucí;

3. když exekvent upustí před počtím dražby od pokračování v exekuci;

4. když dlužník nabídne před počtím dražby všem exekventům úplné uspokojení jich vykonatelných pohledávek s přísl. a zaplacení nákladů řízení dražebního až dotud vzešlých, když potřebné k tomu peníze odevzdá soudci dražební stání řídícímu neb je soudně složí a navrhne zastavení (§ 200);

5. ohledně upuštění od exekuce na hmotné věci movité, pokračování v řízení prodejním k návrhu přistoupičího věřitele, jakož i ohledně zastavení a odložení řízení prodejního platí obdobně předpisy §§ 200 č. 3 a 4, 203 a 206 ex. ř. (§ 282 ex. ř.). Totéž platí i při zastavení prodeje zabavené pohledávky exekuta, poněvadž § 318 ex. ř. výslovně cituje § 282.

VII. Výkon úkonů exekučních povolených k zajištění pohledávek peněžitých k návrhu odpadne a provedené již úkony exekuční se zruší:

1. osvědčí-li se, že pohledávka peněžitá, pro kterou byl úkon exekuční povolen, již v době povolení byla zapravena neb dostatečně zajištěna; zejména, když dlužník k soudu složí pohledávku, jež má být zajištěna, i s přísl. v hotových penězích nebo papírech cenných; při pohledávkách úročných třeba složit též úroky za celou dobu, na kterou je zajištění povoleno;

2. když peněžitá pohledávka, pro kterou byl povolen úkon exekuční, se věřiteli pravoplatně odepře, neb se pravoplatně vyřkne, že zanikla;

3. když se v případě § 371 č. 3 ex. ř. pravoplatně vyhoví žádosti restituční.

VIII. Jestliže nároku, pro který byla na základě výroku rozhodčího exekuce povolena, jest základem diferenční obchod, který považovati sluší za hru neb sázku, budiž exekuce k žádosti exekutově zastavena. Žádost lze k platnosti přivést buď rekusem proti povolení exekuce buď žalobou. Žaloba podána buď u soudu, u něhož v první stolici byl učiněn návrh na povolení exekuce (čl. XXIX. uv. z. k ex. ř.). Exekuce povolená na základě výroku rozhodčího, budiž k žádosti dlužníkově i tehda zastavena, když dlužník uzavřel smlouvu rozhodčí vzhledem k úmluvě členy některého podnikatelského svazku (kartelu) učiněné, dle níž látky, nástroje a jiné pomůcky, pro jeho živnostenskou výrobu potřebné, scizeny býti smějí v tuzemském obchodě jen pod tou podmínkou, že se kupec podrobí výroku soudu rozhodčího ohledně sporů z obchodu vzniklých. Co se týče toho, jak třeba žádost za zastavení k platnosti přivést a exekuci odložit, šetřeno buď předpisů čl. XXIX.; dlužníková žádost za zastavení budiž však zamítnuta, jestliže při jednání před rozhodčím soudem vzdal se výslovně námitek proti exekuci, jež by vznikly z této vady výroku rozhodčího (čl. XXX. odst. 1 uv. z. k ex. ř.).

Zastavení platů viz Konkurs a Úpadek zaviněný.

Zastavení práce viz Dělníci.

Zastavení řízení trestního.

Řízení trestní zastavuje se soudcovským usnesením, že v počatém, avšak ještě neskončeném trestním řízení nemá být pokračováno.

I. Řízení trestní o zločinech a přečinech.

Zastavení řízení má místo:

a) Jestliže státní zástupce, prozkoumaj oznámení nebo spisy přípravného vyhledávání neshledá dostatečné příčiny, aby zavedl řízení trestní proti určité osobě a zašle proto spisy přípravného vyhledávání soudu, kterýž je vedl, s poznámkou, že neshledává příčiny k dalšímu stíhání. Soud má v tomto případě přípravné vyhledávání zastaviti a obviněného, je-li uvězněn, ihned propustiti (§ 90 tr. ř. a výn. min. sprav. ze dne 18. května 1874 č. 6096 a § 412 tr. ř. a výn. min. sprav. ze dne 1. prosince 1874 č. 15.722). Odmítne-li státní zástupce další stíhání, má o tom poškozeného vyrozumět (srv. čl. Účastník soukromý). Bylo-li přípravné vyhledávání zastaveno prve, než bylo vedeno proti určité osobě jako obviněnému, může v něm být opět pokračováno, aniž by musely býti splněny podmínky a zachovány formálnosti obnovy trestního řízení (§ 363 č. 1. tr. ř.).